

Ἡ Διάσπασις τῶν Γ.Ο.Χ. Εἰς Παρατάξεις

Ἡ πρώτη διάσπασις ἀναμεταξύ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔγεινε τὸ 1936, ὅταν τρεῖς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐπισκόπων ἐπίστρεψαν εἰς τὴν Διοικούσαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (τοῦ νέου ἡμερολογίου). Οἱ πεπτωκότες ἀρχιερεῖς ἦσαν ὁ Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος Δημητρίου καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος Χατζῆς καὶ Διαυλείας κ. Πολύκαρπος Λιόσης. Οἱ διαμένοντες εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Γερμανὸς Μαυρομάτης, ὁ Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος Καβουρίδης, ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κ. Γερμανὸς Βαρυκόπουλος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος Καρμπαδάκης.

Ἡ δευτέρα διάσπασις τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἔγεινε τὸ 1936 ὅταν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνδέσμου τῶν Γ.Ο.Χ. (μία ὁμὰς λαϊκῶν θεολόγων ἄνευ ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτέρου) ἀπέκοψε τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου, Μητροπολίτου Δημητριάδος Γερμανοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἡ τρίτη διάσπασις ἔγεινε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1937 ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος ἀπέκοψε τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Συνοδικοῦ Προέδρου, Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ καὶ ἀνέλαβε τὴν ποιμαντορίαν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου τῶν Γ.Ο.Χ., πέρνοντας καὶ πολλοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς μαζί του εἰς τὸ ἤδη ὑπάρχοντα σχῆμα τοῦ 1936. Καὶ τὰ δύο σχίσματα ἔγειναν δι' ἐκκλησιολογικοὺς λόγους, ἀλλὰ ὑπῆρχαν καὶ θέματα οἰκονομικὰ καὶ διοικητικὰ ὅπως φανερῶνει τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἐπ. Κηρύκου.

Ἡ τετάρτη διάσπασις μετὰ τῶν Γ.Ο.Χ. ἔγεινε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1937 ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κ. Γερμανὸς ἀπέκοψε τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου, Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ, καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Ματθαίου καὶ τοῦ διοικητικοῦ συνδέσμου τῆς θρυσκευτικῆς κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἡ πέμπτη διάσπασις ἔγεινε τὸ 1942 ὅταν ὁ Κυκλάδων κ. Γερμανὸς ἀπέκοψε τὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ματθαίου. Τὸ 1943 ἐδήλωσε καὶ ὁ Βρεσθένης κ. Ματθαῖος ὅτι ἔκοψε πάσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Κυκλάδων κ. Γερμανοῦ. Ἡ διάσπασις ἀναμεταξύ τῶν δύο οὐτῶν ἀρχιεραίων ἔγεινε διὰ διοικητικοὺς λόγους ἀλλὰ ἐσκεπάσθη μὲ κατηγορίες ἐκκλησιολογικῆς καὶ θεολογικῆς φύσεως. π.χ. ὁ Κυκλάδων κατηγοροῦσε τὸν Βρεσθένης διὰ τὰ «βλάσφημα συγγράμματά του» περὶ

«δευτέρας ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ», «ραγισμένων ὀδόντων τοῦ Χριστοῦ», «σύμβολα τῆς Θεοτόκου», «Ἐπιστολῆς Ἀβγαρος», κλπ. Ὁ Βρεσθένης κατηγοροῦσε τὸν Βαρυκόπουλο διὰ προδοσίαν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἄρνησις τῶν λόγων ἐκκλησιολογίας διὰ τὸ σχῆμα τοῦ 1937, καὶ διὰ χειροτονία τινῶν ἱερέων μετὰ κολλυμάτων.

Ἡ ἕκτη διάσπασις ἔγινε ἐπίσης τὸ 1943 ὅταν ὁ Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος ἀπέκοψε τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Συνοδικοῦ Προέδρου, Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ. Ὁ λόγος τῆς διακοπῆς κοινωνίας ἦτο πολιτικῆς φύσεως.

Δηλαδή τὸ 1943 καὶ πλέον ὑπῆρχαν τέσσαρες παλαιοημερολογίται ἐπίσκοποι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ κάθενας τῶν ἦτο ἐκκλησιαστικῶς ἀπεκομμένος ἀπὸ τῶν ἄλλων. Νόμιμος καὶ κανονικὸς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἦτο ὁ Δημητριάδος κ. Γερμανὸς Μαυρομάτης ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν παύθηκε κανονικὰ ἀπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οἱ τρεῖς ὑπόλοιποι ἐπίσκοποι ἦσαν ἀπεκομμένοι ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ Προέδρου τῶν, δηλαδή, τοῦ Δημητριάδος καὶ τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Γερμανοῦ Μαυρομάτη. Οὗτος ὁ κανονικὸς καὶ νόμιμος Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπεβίωσεν τὸ 1944 χωρὶς νὰ χειροτονήσῃ νέους ἐπισκόπους καὶ ἡ παράταξις τοῦ ἐδιαλύθη. Ἐκοιδεύθη τελικὰ ὑπὸ τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ πνευματικοὶ τοῦ ἀπογόνου κατέφηγαν εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς παρατάξεις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν: 1) τοῦ Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου Καβουρίδη, 2) τοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων κ. Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου, καὶ 3) τοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Ματθαίου Καρμπαδάκη.

Ἡ Παράταξις τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου ἐδημιουργήθη τὸ 1943 ὅταν ὁ Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης ἀπέκοψεν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ., Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ Μαυρομάτη. Ὁ πρ. Φλωρίνης αὐτονομάσθη «Πρόεδρος» τῆς παρατάξεως τοῦ παρόλο που ἀπαγορεύονται οἱ ὑψησυχάζοντες ἢ σχολάζοντες Ἐπίσκοποι νὰ προεδρεύουν καμμίαν Σύνοδον ἢ καὶ καμμίαν Ἐπισκοπὴν. Τὸ 1944 ἐπέστρεψαν ἐκ τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ ὁ Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος καὶ ἐντάχθησαν εἰς τὴν παράταξιν τοῦ πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου. Τότε ἔγινε καὶ ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Κυκλάδων κ. Γερμανοῦ μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς παρατάξεως τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου. Δηλαδή εἰς τὴν Παράταξιν τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου ἄρχισαν νὰ ἐνώνονται ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι τῆς πρώτης ἐπταμελοῦς Συνόδου τοῦ 1935. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἑπτὰ Ἐπισκόπων ἔλλοιπαν μόνο τρεῖς Ἐπίσκοποι: 1) ὁ

Δημητριάδος, τοποτηρητῆς Ἀθηνῶν καὶ νόμιμος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Γερμανὸς Μαυρομάτης (ἀπουσιάζων λόγῳ θανάτου). 2) ὁ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος Δημητρίου (ἀπουσιάζων λόγῳ τῆς πτώσεώς του εἰς τὸν νεοημερολογιτισμὸν) καὶ ὁ Βρεσθένης κ. Ματθαῖος (ἀπουσιάζων δι' ἐκκλησιολογικοὺς καὶ διοικητικοὺς λόγους).

**Οἱ Ἐπίσκοποι Κυκλάδων κ. Γερμανὸς, πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος (Πρόεδρος),
Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος καὶ Διαυλείας κ. Πολύκαρπος εἰς συνεδρίασιν τὸ 1946**